

รายการอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต.(2549). สถานการณ์ด้านสุขภาพจิต. Retrieved July 5, 2009, from <http://www.dmh.go.th/report/population/Provsearch.asp>.
- กรมสุขภาพจิต.(2549). **Open the door** . Retrieved July 5, 2009, from <http://www.dmh.go.th/destigma/Project.asp>.
- กรมสุขภาพจิต.(2551).ชุดความรู้และแนวทางการปฏิบัติ เรื่อง การวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยจิตเภท ฉบับปรับปรุง 2551 . โรงพยาบาลศรีธัญญา.กระทรวงสาธารณสุข.
- กาญจนา ชัยเจริญ.(2547). ผลของการใช้โปรแกรมการวางแผนการจำหน่ายต่อพฤติกรรมการใช้ยาตามเกณฑ์การรักษาของผู้ป่วยจิตเภท.รายงานการศึกษาอิสระ ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา ไชยพันธ์.(2549).กระบวนการกลุ่ม.กรุงเทพมหานคร:โอเคียนสโตร์.
- เกษม ดันดีผลาชีวะ.(2545). อาการและการบำบัดโรคจิตโรคประสาท.นนทบุรี:สำนักพิมพ์สนุกอ่าน.
- จินตนา ยูนิพันธ์, 2542 .การพยาบาลเพื่อชีวิตปกติสุข.วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต. มกราคม-มิถุนายน;13 (2), 13-18
- จินตนา ยูนิพันธ์, 2544.ขอบเขตการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชสู่การประกันคุณภาพ.วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต.14(2), 7-9.
- โชติพร พันธุ์วัฒนาชัย.(2547). ผลของโปรแกรมการสอนสุขภาพจิตแบบกลุ่มต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภท แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลลพบุรี.วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดำรงพล จันทร์สด. (2551). การส่งเสริมความร่วมมือในการรับประทานยาของผู้ป่วยจิตเวชโดยใช้แนวคิดการสร้างแรงจูงใจร่วมกับการปรับพฤติกรรมทางความคิด.รายงานการศึกษาอิสระ ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทัศนีย์ ทิพย์สูงเนิน . (2544).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความร่วมมือในการรักษาของผู้ป่วยจิตเภทโรงพยาบาลจิตเวชนครราชสีมา.วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ทิวาพร ฟูเฟื่อง.(2544).รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยจิตเวชที่รักษาด้วยยารักษาอาการทางจิตในโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต.กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลศรีธัญญา กรมสุขภาพจิต.
- ชนศักดิ์ เทียกทอง.(2550). เกสซ์บำบัดในความผิดปกติทางจิตเวช. เอกสารประกอบการเรียนวิชา เกสซ์บำบัดประยุกต์ 4 ภาควิชาเภสัชกรรมปฏิบัติ:คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธวัชชัย ลิฬหานาจ.(2552).ตำราโรคจิตเภท.สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- นงลักษณ์ ทรงลำเจียก.(2549). การศึกษาการใช้โปรแกรมการสอนสุขภาพจิตแบบกลุ่มต่อภาระในการดูแลของผู้ป่วยจิตเภท โรงพยาบาลเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.รายงานการศึกษาอิสระ ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญใจ ศรีสถิตนรากร.(2544). ระเบียบวิธีวิจัยทางการพยาบาล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรารธนา คำมีสินนท์.(2550). การให้สุขภาพจิตศึกษาเพื่อความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วย จิตเภท สำหรับผู้ป่วยใน โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์. รายงานการศึกษายอิสระปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิต และจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปริวรรต ไชยน้อย.(2546). พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ที่เป็นโรคจิตเภทที่กลับมารักษาซ้ำในโรงพยาบาล.รายงานการศึกษายอิสระปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปราชญ์ บุญยวงศิริโรจน์ และคณะ.(2547). รายงานการวิจัยเรื่อง การนำระบบการจัดการผู้ป่วยรายกรณีมาประยุกต์ใช้ในการดูแลผู้ป่วยจิตเภทในชุมชน.ขอนแก่น:พระธรรมจันท์.
- ปราโมทย์ สุนิษฐ์ และพิเชฐ อุดมรัตน์.(2544).แนวทางการรักษาโรคทางจิตเวช.กรุงเทพฯ: บีคอนเอ็นเทอร์ไพรส์.
- พรทิพย์ วชิรดิถก และคณะ.(2549).รายงานการวิจัยเรื่องผลของการให้คำปรึกษารายบุคคลตามแนวคิดการสร้างแรงจูงใจร่วมกับการปรับพฤติกรรมทางความคิดต่อพฤติกรรมความร่วมมือในการ รักษาของผู้ป่วยจิตเภท.กรุงเทพฯ:กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- พรทิพย์ วชิรดิถก และสมพร รุ่งเรืองกลกิจ.(2551).ผลของโปรแกรมการปรึกษารายบุคคลตามแนวคิด การสร้างแรงจูงใจร่วมกับการปรับพฤติกรรมความคิดต่อความร่วมมือในการรักษาของผู้ป่วยจิตเภท.วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย. 16(1), 269-279.

- พิเชฐ อุคมรัตน์และคณะ.(2552). ตำราโรคจิตเภท.สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- พัสนี สิทธิคุณ.(2551). การส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยจิตเวช โดยใช้แนวคิดการสร้างแรงจูงใจร่วมกับการปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรม.รายงานการศึกษาอิสระปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เพชร คันธสายบัว. (2544). การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มผู้ป่วยจิตเภทที่ป่วยซ้ำและไม่ป่วยซ้ำ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มณวิภา สาครินทร์.(2547).บทบาทของพยาบาลในการให้สุขภาพจิตศึกษาแก่บุคคลที่มีภาวะเมเนียร์.วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต. 18 (2) ,หน้า 15-23
- ภัทรภรณ์ หุ่นไพนคำ และคณะ .(2551).ผลของโปรแกรมการดูแลผู้ป่วยจิตเวชที่บ้านต่อทักษะการดูแล การลดความเครียด และภาระในการดูแลของผู้ดูแล และความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคจิตเภท.คณะพยาบาลศาสตร์ , มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มานิต ศรีสุรภานนท์.(2552). ตำราโรคจิตเภท.สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- มานิต ศรีสุรภานนท์ . เครื่องวัดทางจิตเวช. Retrieved Feb 5, 2010, from <http://www.ramamental.com>.
- มาโนช หล่อตระกูล.(2548).โรคจิตเภท. ในมาโนช หล่อตระกูล และ ปราโมทย์ สุคนิษฐ์. (บรรณาธิการ).จิตเวชศาสตร์รามาริบัติ.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ:ชวนพิมพ์.
- มาโนช หล่อตระกูล และปราโมทย์ สุคนิษฐ์. (2548).โรคจิตเวช. จิตเวชศาสตร์รามาริบัติ.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ:ชวนพิมพ์.
- ยูทธนา อองอาจสกุลมัน. (2548). การทำจิตบำบัดแบบ Cognitive behavior therapy ในผู้ป่วยโรคจิตเภท. วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย.13(2), 114-123.
- เขาวัดกษณ์ การกล้า.(2550). การเสริมสร้างความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยจิตเภท .งานบริการผู้ป่วยนอก.รายงานการศึกษาอิสระ ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ระพีพร แก้วคอนไทย.(2551). การสอนทักษะการดูแลตนเองในผู้ป่วยจิตเภท.รายงานการศึกษอิสระ ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการ พยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โรงพยาบาลนภลัย.(2552). สถิติประจำปีโรงพยาบาลนภลัย จังหวัดสมุทรสงคราม. สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข.

โรงพยาบาลศรีธัญญา.(2552). **ชุดความรู้ เรื่อง การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านจิตสังคมในผู้ป่วยจิตเภท :**

สุขภาพจิตศึกษา.กรมสุขภาพจิต

วันชัย กิจอรุณชัย. 2548. การกลับเข้ารับรักษาในโรงพยาบาลของผู้ป่วยจิตเภทที่ได้รับยารักษา

โรคจิตกลุ่มใหม่และยารักษาโรคจิตกลุ่มเดิม. วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย

13(3): 17-27.

วิวัฒน์ ยถาภูษานนท์ และคณะ (บรรณาธิการ).(2536). **คู่มือจิตเวชศาสตร์สำหรับแพทย์ทั่วไป.**

ขอนแก่น:ศิริภักดิ์

สกาวรัตน์ ภูผา. (2543). **ผลของกลุ่มบำบัดชนิดสุขภาพจิตศึกษาต่อภาระการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วย**

จิตเภท. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและ

จิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สวัสดี เทียงธรรม.(2547). **แรงจูงใจและความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยจิตเภท.รายงาน**

การศึกษาอิสระปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิต

เวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สรินทร เชี่ยวโสธร.(2545).**ผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจในผู้ป่วยจิตเภทต่อพฤติกรรมการใช้ยา**

ตามเกณฑ์การรักษา.วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ

พยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

สาธพร พุดขาว.(2541). **ปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยจิตเภท.**

วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สายรุ่ง จันทร์เส็ง.(2548). **ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรค**

จิตเภทในโรงพยาบาลอุดรดิตต์. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาพยาบาลศาสตรมหา

บัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมจิต หนูเจริญกุล.(2540).**การดูแลตนเอง: ศาสตร์และศิลปะทางการพยาบาล.กรุงเทพฯ:วี.เจ.**

พริ้นติ้ง.

สมพร รุ่งเรืองกลกิจ.(2546). **พยาบาลกับผู้ป่วยที่เป็นโรคจิตเภท.ขอนแก่น:คลังน่านาวิทยา.**

สมพร รุ่งเรืองกลกิจ.(2547). **รูปแบบการดูแลผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังในชุมชน.สาขาวิชาการพยาบาล**

สุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์.ขอนแก่น:มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สมภพ เรื่องตระกูล.(2548). **ตำราจิตเวชศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนแก้ว.**

สุนันท์ จำรูญสวัสดิ์.(2536) . ผลของการสร้างสัมพันธภาพ การสอนสุขภาพ และเงื่อนไขผูกพันต่อความร่วมมือในการรักษาของผู้ป่วยจิตเภทในโรงพยาบาลเชียงใหม่.วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศุมนตา พรหมบุญ และ อรพรรณ พรสีมา. การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม [ออนไลน์] แหล่งที่มา:

<http://www.library.uru.ac.th2webdb/images/party.htm> (4 ธันวาคม 2552)

ศุวนีย์ เกี้ยวกิ่งแก้ว.(2544). การพยาบาลผู้ป่วยจิตเภท.เอกสารการสอนชุดวิชาการส่งเสริมสุขภาพจิต และการพยาบาลจิตเวช มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อรพรรณ ลือบุญรัชชัย. (2549). การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัญชลี ศรีสุพรรณ.(2547). ผลของการใช้โปรแกรมการดูแลแบบองค์รวมต่อความสามารถในการดูแลตนเองและอาการทางลบของผู้ป่วยจิตเภท.วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัญมณี อุไทย. (2551). ผลของการใช้กระบวนการกลุ่มต่อความรู้ พฤติกรรมการควบคุมโรคและความดันโลหิตในผู้ป่วยความดันโลหิตสูงชนิดปฐมภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อุมาพร กาญจนรักษ์.(2545). ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้ยาตามเกณฑ์การรักษาของผู้ป่วยจิตเภทในชุมชน.วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Anderson, CM.,Hogarty, G.E., and Reiss, D.J. (1980). Family treatment of adult schizophrenia patient:psychoeducational approach. **Schizophrenia Bulletin** 6,3 :490-505.

Anderson, CM. (1983) .A Psychoeducation program for family of patient with schizophrenia. In W.R McFarlane(Ed). **Familytherapy in schizophrenia** (pp.99-116) New York:Guilford Press.

Evan, C.J.Descriptives **JOGNW**. 20(March/April): 113-118.

Gilmer, T. P., Dolder, C. R., Lacro, J. P., Folsom, D. P., Lindamer, L., Garcia, P., and Jeste, D. V. (2004). Adherence to treatment with antipsychotic medication and health care costs among medicaid beneficiaries with schizophrenia. **The American Journal of Psychiatry**,161(4) : 692-699.

- Griffiths, R., Fernandez, R., Mostacchi, M., and Evans, V. (2004). **JBI Report**,21(2) : 1-44.
- Hater, L. (1988). Multi-family meeting on the psychiatric unit. **Journal of Psychosocial Nursing** 26: 18- 22
- Kaplan, H.I.and Sadock, B.J.(1995).**Comprehensive textbook of psychiatry**.Baltimore:Williams and Wilkins.
- Keith,S.J., and Kane,J.M. (2003). Partial compliance and patient consequences in psychiatry. **J hin Psychiatry**, 64(11),1308-1315.
- Kim Sung-wan , Yoon Jin-Sang and Choi-Ku ,**Human Phychopharmacology**.vol 21, 533-537.
- Kumar, S.and Sedgwick, P.(2001). Can the factors influencing medication:Compliance reported from western populations be applied to an estern Indian context.**Journal of Ment Health**,10(3),267-277.
- Lazarus RS.and Folkman S.(1984). **Stress Appraisal and Coping**.New York:Springer Publishing Company.
- Leucht and Heres, 2006 . Effect on long-term adherence .**Journal of the American Psychiatric Nurses Association**. vol. 13(5) :6 -15.
- Pitschel-Walz, Bauml, J., Bender, W., Endel, R.R. and Wagner, M. (2006). Psychoeducation and compliance in the treatment of schizophrenia: results of the Munich Psychosis Information Project Study. **J Clin Psychiatry**. Mar; 67-75.
- Perkin,D.O.et al.(2006). Predictors of antipsychotic medication adherence intapients recorvering from a first psychotic episode.**Schizophrenia Research**,83(2),53-63.
- Lubkin,L.M.1986. (2006). **Chronic illness: impact and intervention**.Boston. Jones and BartletPublisher,Inc.World Health Organization. The ICD-10 Classification of mental and behavioral disorder :Clinical description and diagnostic guidelines. Geneva: WHO.
- Marram, G.D. (1978). **The Group Approach in Nursing Process**. 2th ed. Saint Louis : The C.V.Mosby Co.
- Michael, T.C. 2006. Nonadherence in the Treatment of Schizophrenia[Online]. Available form: <http://www.medscape.com>[2007. August 14]
- Ran M.S., Xiang MZ., and Chan, CL. (2003). Effectiveness of psychoeducational intervention for rural Chinese families experiencing schizophrenia – a randommised controlled. **Soc Psychiatry Epidemiol**, 2003 Feb ; 38 (2) : 69 – 75.

- Sadock, J.B. and Sadock, A.V.(2005). **Comprehensive Textbook of Psychiatry**. 8th cd. Philadelphia:Lippincott.
- Sin and Gamble. (2003). Managing side-effect to the optimum: Valing a clients experience. **Journal of Psychiatric and Mental Health Nursing**, 10(1), 147-153.
- The World Health Report 2001: **Mental Health - New Understanding, New Hope**. World Health Organization. Available at: <http://www.who.int/whr/2001/chapter3/en/index1.html>, accessed January 6,2006.
- Williams,C.A.(1989).Patient education for people with schizophrenia.**Perspectives in Psychiatric Care** 25 : 14 – 21.
- World Health Organization. (2006). **The ICD-10 Classification of mental and behavioral disorder :Clinical description and diagnostic guidelines**. Geneva: WHO.
- Zygmunt, A., Olfson, M., Boyer, C.A., and Mechanic, D. (2002). Intervention to improve medication adherence in schizophrenia. **American Journal Psychiatry**, 10(159), 1653-1663.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยจิตเภท

ตาราง ก 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยกลุ่มเป้าหมาย (n = 20)

ลำดับ	อายุ (ปี)	เพศ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้/ เดือน	สถานภาพ	อาการ ข้างเคียง	ระยะ เวลา เจ็บป่วย (ปี)	จำนวน ครั้งที่เข้า รับการ รักษา
1	40	ชาย	มัธยมต้น	รับจ้าง	3,000	โสด	เวียนหัว	12	2
2	34	ชาย	ประถม	รับจ้าง	5,000	แยก	ไม่มี	6	2
3	53	ชาย	ประถม	รับจ้าง	5,000	โสด	เวียนหัว	5	3
4	34	ชาย	มัธยมปลาย	งานบ้าน	7,500	โสด	ง่วงซึม	17	6
5	47	ชาย	อนุปริญญา	เกษตรกร	20,000	คู่	มีนหัว	2	2
6	45	ชาย	มัธยมปลาย	เกษตรกร	5,000	โสด	เบื่ออาหาร	15	5
7	38	หญิง	ประถม	เกษตรกร	12,000	โสด	ปากแห้ง ง่วง	2	0
8	24	หญิง	มัธยมปลาย	งานบ้าน	20,000	คู่	ปากแห้ง	4	1
9	36	หญิง	ประถม	เกษตรกร	12,000	หย่า	มือสั่น ง่วง	18	3
10	20	ชาย	ประถม	ไม่ทำงาน	20,000	โสด	เวียนหัว	2	2
11	20	หญิง	ปวช	นักศึกษา	20,000	โสด	ง่วง	3	2
12	31	หญิง	ปวช	งานบ้าน	12,000	โสด	ปากแห้ง	2	2
13	53	ชาย	ประถม	เกษตรกร	5,000	โสด	น้ำลายมาก	3	0
14	48	หญิง	ประถม	เกษตรกร	5,000	โสด	ง่วง	3	2
15	43	ชาย	มัธยมปลาย	เกษตรกร	6,000	โสด	ง่วง มีนหัว	2	1
16	32	ชาย	ประถม	ไม่ทำงาน	20,000	โสด	พูดไม่ชัด	5	2
17	55	ชาย	มัธยมปลาย	เกษตรกร	2,000	หย่า	คอแห้ง ลิ้นแข็ง	15	2
18	42	ชาย	ประถม	ลูกศิษย์ วัด	2,000	หย่า	ง่วง	5	3
19	30	ชาย	ปวช	ค้าขาย	20,000	โสด	พูดไม่ชัด	2	3
20	31	ชาย	ปริญญาตรี	ไม่ทำงาน	17,000	โสด	ง่วง	2	3

ตาราง ก 2 แสดงค่าคะแนนอาการทางจิต Brief Psychiatric Rating Scale (BPRS) และความร่วมมือในการรักษาด้วยยา

ลำดับ	ค่าคะแนนอาการทางจิต (BPRS)	คะแนนความร่วมมือในการรักษาด้วยยา
1	22	3
2	22	3
3	21	3
4	18	2
5	18	3
6	22	3
7	24	3
8	18	3
9	18	2
10	17	3
11	18	3
12	18	3
13	22	2
14	18	3
15	24	3
16	22	3
17	21	2
18	20	3
19	18	3
20	22	3

ภาคผนวก ข
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งและสถานที่ปฏิบัติงาน
1. นาง โชติพร พันธุ์วัฒนาชัย	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (พยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง) โรงพยาบาลสมเด็จพระนารายณ์มหาราช จังหวัดลพบุรี
2. นางสาวสุพัตรา พุ่มพวง	อาจารย์พยาบาลภาควิชาการพยาบาลสุขภาพจิต และจิตเวชวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดสุพรรณบุรี
3. นางอำพัน หิรัญอุทก	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (พยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง) โรงพยาบาลสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาคผนวก ค
สถิติที่ใช้ในการศึกษา

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

1. หาค่าความคงที่ภายในของแบบทดสอบความรู้ของผู้ป่วยเกี่ยวกับโรคจิตเภท โดยใช้สูตรคูเดอว์ ริชาร์ดสัน 20 (Kuder -- Richardson 20 หรือ KR - 20) มีสูตรดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2544)

$$r_n = \frac{n}{n-1} \left[\frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ	r_n	คือ	ค่าความคงที่ภายใน
	N	คือ	จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม
	p	คือ	อัตราส่วนของผู้ตอบถูกในข้อนั้น
	q	คือ	อัตราส่วนของผู้ตอบผิดในข้อนั้น
	S^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) มีสูตรดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2542 : 68 – 69)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยหรือมัชฌิมเลขคณิต

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้ง N จำนวน

N = จำนวนของคะแนนทั้งหมด

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) มีสูตรดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2542: 70)

$$SD = \frac{\sum n \sum X - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

$$\begin{aligned}
 SD &= \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน} \\
 \sum X &= \text{ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว} \\
 n &= \text{จำนวนตัวอย่างของประชากร}
 \end{aligned}$$

2.3 เปรียบเทียบคะแนนความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยจิตเภท ก่อนและหลังการทดลอง ใช้สถิติทดสอบ t (Dependent t-test) มีสูตรดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรางกูร, 2544 : 355)

$$t = \frac{\bar{d}}{S_{d}/n}$$

$$\begin{aligned}
 \bar{d} &= \text{ผลของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง} \\
 S_{d} &= \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง} \\
 n &= \text{จำนวนคู่ของคะแนน} \\
 df &= n - 1
 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในระหว่าง 1 สัปดาห์ที่ผ่านมาคุณรู้สึก.....	1	2	3	4	5	6	7
12. Auditory Hallucination (rate ตามคำบอกเล่าของผู้ป่วย) - อาการหูแว่ว (ภายในช่วง 1 สัปดาห์นี้)							
13. Motor retardation (rate ตามความเห็นของผู้ตรวจ) - การพูด การเคลื่อนไหว เชื่องช้า							
14. Uncooperativeness (rate ตามความเห็นของผู้ตรวจ) - ท่าทีต่อต้าน ระมัดระวัง ไม่เป็นมิตรต่อผู้อื่นและผู้ตรวจ							
15. Unusual thought content (rate ตามความเห็นของผู้ตรวจ) - ความคิดแปลกๆอาการหลงผิด							
16. Blunted affect (rate ตามความเห็นของผู้ตรวจ) - สีหน้าไม่ค่อยแสดงความรู้สึก อารมณ์							
17. Excitement (rate ตามความเห็นของผู้ตรวจ) - ท่าทีลุกลี้ลุกลนมีปฏิกิริยา ได้ตอบเร็ว							
18. Disorientation (rate ตามความรู้สึกของผู้ป่วย) - สับสนต่อเวลา สถานที่ และบุคคล							

ความหมายของคะแนน

≤ 18	หมายถึง	อยู่ในเกณฑ์ปกติ
19- 36	หมายถึง	มีอาการทางจิต
37-126	หมายถึง	มีอาการทางจิตรุนแรง ต้องดูแลแบบผู้ป่วยใน

พัฒนาโดย Overall และ Gorham (1962)

แบบประเมินความร่วมมือในการรักษาด้วยยา

ข้อความ	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ
ตั้งแต่เริ่มรับการรักษาจนถึงปัจจุบันท่านรับประทานยาที่แพทย์สั่งอย่างสม่ำเสมอ		
ในระยะ 1 เดือนที่ผ่านมาท่านมีการลืมรับประทานยาหรือรับประทานยาไม่ติดต่อกันบ้างหรือไม่		
ในระยะ 1 เดือนที่ผ่านมาท่านเคยลดจำนวนยาด้วยตนเองหรือไม่		
ในระยะ 1 เดือนที่ผ่านมาท่านเคยเพิ่มจำนวนยาด้วยตนเองหรือไม่		
ในระหว่างการรักษา ท่านเคยมารับยาก่อนกำหนดเนื่องจากยาหมดบ้างหรือไม่		
ในระหว่างการรักษา ท่านเคยมารับยาหรือตรวจรักษาหลังจากยาหมดไปแล้วมากกว่า 7 วันบ้างหรือไม่		
ในระหว่างการรักษา ท่านบอกให้แพทย์ทราบหรือไม่ว่าอาการของท่านเป็นอย่างไรบ้างหลังจากรับประทานยาแล้ว		

สาธุพร พุฒขาว (2541) พัฒนามาจากแนวคิดของฟอกซ์ (Fox, 1974)

แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวขณะกินยาจิตเวช สมพร รุ่งเรืองกลกิจ (2546)

กรุณาอ่านข้อความข้างล่างดังต่อไปนี้แล้ววาดวงกลมรอบคำว่าถูกหรือผิดตามความเข้าใจของท่าน
ในแต่ละข้อความ

ท่านรู้หรือไม่ว่าป่วยเป็นโรคอะไร รู้ ไม่รู้
ขณะนี้ท่านกินยาอะไร.....

ทำอย่างไรท่านจึงจะหายป่วย(สามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- กินยา
 ไม่ดื่มสุราและไม่ใช้สารเสพติดทุกชนิด
 ทำงาน
 พุดคุยกับคนอื่น
 ออกกำลังกาย
 ไม่อยู่คนเดียว
 อื่นๆ ระบุ.....

1. การกินยาช่วยควบคุมอาการเจ็บป่วยของฉัน	ถูก	ผิด
2. ฉันไม่ควรตั้งข้อสงสัยหรือถามจิตแพทย์(คุณหมอ)เกี่ยวกับการรักษาที่ได้รับ	ถูก	ผิด
3. แม้ว่าปากของฉันจะแห้งและบางครั้งรู้สึกง่วงนอน ฉันก็ควรกินยาทุกวัน	ถูก	ผิด
4. ฉันควรกินยาอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่มีความจำเป็นต้องกินยาตรงเวลาที่กำหนด	ถูก	ผิด
5. แม้ว่าฉันจะมีอาการมือสั่น ขาสั่น หรือปากสั่น ฉันก็ควรกินยาต่อเนื่องทุกวัน	ถูก	ผิด
6. ฉันควรดื่มน้ำมากๆ ในระหว่างกินยา	ถูก	ผิด
7. ถ้าฉันกินยาอย่างต่อเนื่องทุกวันเป็นเวลา 3 เดือนถึง 6 เดือนฉันจะหายขาด	ถูก	ผิด
8. แม้ว่าฉันรู้สึกดีขึ้นเมื่อตื่นนอน ฉันก็ควรกินยาตามแพทย์สั่งอย่างต่อเนื่อง	ถูก	ผิด
9. ฉันมีสิทธิ์ที่จะถามจิตแพทย์(คุณหมอ)ให้อธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการ ด้วยยา และอาการข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นจากการกินยา	ถูก	ผิด
10. ฉันควรที่จะปรึกษาพยาบาลเป็นระยะๆ ว่ายาทำให้ฉันมีความรู้สึกรึ้อย่างไร	ถูก	ผิด
11. การกินยาอย่างต่อเนื่องจะทำให้ฉันไม่ต้องกลับมารักษาซ้ำในโรงพยาบาล	ถูก	ผิด
12. ฉันควรอ่านวิธีกินยาข้างหน้าซอง หรือฉลากยาข้างขวดทุกครั้งก่อนกินยา	ถูก	ผิด
13. ถ้าฉันลืมกินยา ฉันควรที่จะกินยาเป็น 2 เท่า ในการกินยาครั้งต่อไป	ถูก	ผิด
14. ในระหว่างที่กินยา หากมีความผิดปกติ ฉันควรปรึกษาพยาบาล หรือคุณหมอ แต่ไม่ควรหยุดยาเอง	ถูก	ผิด
15. อาการข้างเคียง ตัวบิด ตาค้าง ไม่สามารถควบคุมได้โดยวิธีใดๆก็ตาม	ถูก	ผิด

โปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาที่เน้นกระบวนการกลุ่ม

ความเป็นมา ความสำคัญของปัญหา

โรคจิตเภท (Schizophrenia) พบได้มากในกลุ่มผู้ป่วยที่มีปัญหาทางจิตเวชและสุขภาพจิต โดยมีความผิดปกติเกิดขึ้นอย่างซับซ้อน ผู้ป่วยมักมีกลุ่มอาการความผิดปกติทางอารมณ์ การรับรู้ กระบวนการคิด พฤติกรรม และบุคลิกภาพโดยรวม (นิภาพร ตะครวงส์, 2552) ซึ่งพบได้อย่างน้อยร้อยละ 1 ของประชากรทั่วไป ผลของการเจ็บป่วยที่ปรากฏนั้น ผู้ป่วยจะมีทั้งอาการเฉียบพลัน รุนแรง และการดำเนินโรคที่เรื้อรัง (Sadock & Sadock, 2005) ทั้งนี้องค์การอนามัยโลกคาดการณ์ว่ามีประชากร 24 ล้านคนทั่วโลกป่วยเป็นโรคจิตเภท (World Health Organization, 2006) สำหรับสถิติ อัตราป่วยทางสุขภาพจิตของประเทศไทย อัตราป่วยโรคจิตเภทต่อแสนประชากรในปี 2547, 2548 และ 2549 มีจำนวน 682.67, 572.34 และ 640.61 ตามลำดับ และพบว่ามีอัตราการป่วยซ้ำสูงถึงร้อยละ 70 และร้อยละ 30 ของผู้ป่วยจิตเภทต้องกลับมารักษาซ้ำภายใน 1 ปี และเพิ่มเป็น 2 เท่าในระยะเวลา 2 ปี (กรมสุขภาพจิต, 2549)

การดูแลผู้ป่วยจิตเภทในโรงพยาบาลจิตเวชเน้นการรักษาโรคในระยะเฉียบพลัน และรุนแรง เมื่อผู้ป่วยสามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมตนเองได้จะจำหน่ายออกจากโรงพยาบาลสู่ครอบครัว และชุมชน ซึ่งการรักษาามีหลายวิธี แต่การรักษาด้วยยาเป็นวิธีการที่ใช้มากที่สุด มีประสิทธิภาพในการควบคุมอาการของผู้ป่วย ผู้ป่วยที่จำหน่ายออกจากโรงพยาบาลแล้วยังต้องได้รับการรักษาด้วยยาอย่างต่อเนื่องเพื่อควบคุมอาการและผลการรักษาที่ดีในระยะยาว ซึ่งเป็นการป้องกันการกลับเป็นซ้ำ (พิเชฐ อุดมรัตน์, 2552) สอดคล้องกับการศึกษาของ Gillmer et al. (2004) พบว่าการที่ผู้ป่วยไม่ให้ความร่วมมือในการรักษาด้วยยาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยกลับมารักษาซ้ำในโรงพยาบาล สาเหตุที่พบบ่อยที่ทำให้ผู้ป่วยจิตเภทไม่ให้ความร่วมมือในการรักษาด้วยยาคือ คิดว่าตนเองหายดีแล้วไม่จำเป็นต้องใช้ยาอีกต่อไป จากการศึกษาของ Zygmunt et al. (2002) พบว่าการเสริมสร้างความร่วมมือในการรักษาด้วยยาที่มีประสิทธิภาพจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องความรู้ ปรับเปลี่ยนทัศนคติ ซึ่งจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ดีขึ้น การให้ความรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้สมาชิกภายในกลุ่มเกิดความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน รู้สึกอบอุ่น สามารถระบายปัญหาหรือความ คับข้องใจ ได้อย่างเปิดเผย เกิดการหล่อหลอมความคิด เปลี่ยนการรับรู้ และความคิดเดิม มาเป็นการรับรู้ใหม่ ความคิดใหม่ และแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมใหม่ ซึ่งจัดว่าเป็นการปรับพฤติกรรมทางปัญญา ก่อนจะนำไปสู่การปรับพฤติกรรมสุขภาพ (Marram, 1978) ดังนั้นการให้สุขภาพจิตศึกษาโดยใช้กระบวนการกลุ่มจะสามารถช่วยให้ผู้ป่วยจิตเภทให้ความร่วมมือในการรักษาด้วยยาได้ดีขึ้น

โปรแกรมการสอนสุขภาพจิตแบบกลุ่ม

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ค้นคว้า และทบทวนแนวคิดการให้สุขภาพจิตศึกษา โดยพัฒนาจากแนวคิดของ Anderson et al. (1980;1983) ที่มีรูปแบบการให้ความรู้ กล่าวคือ การประคับประคอง(Support) การบริการด้านความรู้ (Education services) โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ข้อมูล (Information) เพิ่มทักษะการเผชิญปัญหา (Coping skill) ขจัดความคิดที่ไม่ถูกต้อง(Eliminate wrong ideas) และค้นหาแหล่งสนับสนุนทางสังคม (social support) ผสมผสานแนวคิดกระบวนการกลุ่มของ Marram (1978) ที่แบ่งระยะการพัฒนากลุ่มเป็น 3 ระยะ คือ ระยะสร้างสัมพันธภาพ ระยะดำเนินการและระยะสิ้นสุดการทำกลุ่ม ในการดำเนินกลุ่มแต่ละครั้งมีการให้ข้อมูลและความรู้ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และอภิปรายร่วมกัน ให้ระบายนความรู้สึกให้กำลังใจ มีการแก้ปัญหา ร่วมกัน มีเครือข่ายทางสังคม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์จากผู้ป่วยจิตเภทที่มีปัญหาคล้ายๆกัน ช่วยให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดแรงจูงใจซึ่งกันและกันจากภายในกลุ่ม ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง โปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาที่เน้นกระบวนการกลุ่มที่พัฒนาขึ้นนี้ ประกอบด้วย 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมที่ 1 การสร้างสัมพันธภาพ และแรงจูงใจ

กิจกรรมที่ 2 การพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคจิตเภทการจัดการกับอาการข้างเคียงจากการใช้ยาและการใช้ยาตามเกณฑ์การรักษา

กิจกรรมที่ 3 การพัฒนาทักษะการใช้ยาด้วยตนเองและการจัดการกับอาการข้างเคียงจากการใช้ยารักษาโรคจิตเภทและอาการที่เป็นปัญหา

กิจกรรมที่ 4 การพัฒนาทักษะการเผชิญความเครียดที่มีประสิทธิภาพ

กิจกรรมที่ 5 การพัฒนาทักษะทางสังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลตนเอง โดยใช้โปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาที่เน้นกระบวนการกลุ่ม
2. เพื่อให้ผู้ป่วยจิตเภทมีทัศนคติที่ดีต่อการรักษาด้วยยารักษาจิตเภทและให้ความร่วมมือต่อการรักษาด้วยยา
3. เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถดูแลตนเองได้อย่างถูกต้อง ให้ความร่วมมือต่อการรักษาด้วยยาอย่างต่อเนื่อง

คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโปรแกรม

ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นโรคจิตเภทตามเกณฑ์การวินิจฉัยโรคทางจิตเวช ICD-10 ที่มารับการตรวจรักษาที่คลินิกสุขภาพจิตและจิตเวช แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลนภาลัย จังหวัดสมุทรสงคราม ในเขตอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ได้รับการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์คุณสมบัติ จำนวน 20 คน โดยกำหนดให้มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นผู้ป่วยจิตเภทที่ได้รับการรักษาที่คลินิกสุขภาพจิตและจิตเวช โรงพยาบาลนภาลัย เป็นเวลามากกว่า 6 เดือน ไม่จำกัดเพศ อายุระหว่าง 20- 60 ปี มีคะแนนแบบประเมินอาการทางจิต คือ Brief Psychiatric Rating Scale(BPRS) อยู่ระหว่าง 15-30 คะแนนซึ่งมีอาการทางจิตรุนแรงน้อย

2. มีปัญหาความร่วมมือในการรักษาด้วยยา เช่น การไม่รับประทานยาเองหรือใช้เฉพาะเมื่อมีความผิดปกติ เพิ่มหรือลดยาเอง เคยมีอาการข้างเคียงที่เกิดจากการรักษาโรคจิตเภท ขาดความรู้เรื่องการรับประทานยา หรือมีค่าคะแนนรวมของความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยจิตเภทต่ำกว่า 4 คะแนน ประเมินโดยใช้แบบวัดจากแบบสอบถามความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยจิตเภท ของสาธิตพร พุฒขาว (2541)

3. สื่อสารภาษาไทยเข้าใจ สามารถพูดคุยโต้ตอบได้

4. ยินยอมเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ

ขนาดของกลุ่ม

จำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมประมาณ 8-12 คน (Marram, 1978) เนื่องจากกลุ่มที่มีสมาชิกน้อยกว่า 4-5 คน จะมีประสิทธิภาพน้อย สมาชิกมีความวิตกกังวลที่จะต้องปฏิบัติตามพันธบ้อยครั้ง ถ้ามีสมาชิกมากเกินไปจะทำให้ปฏิสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง

ระยะเวลาเข้าร่วมกิจกรรม

เข้าร่วมกิจกรรม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง

- สัปดาห์ที่ 1 กิจกรรมที่ 1 และ กิจกรรมที่ 2

- สัปดาห์ที่ 2 กิจกรรมที่ 3 และ กิจกรรมที่ 4

- สัปดาห์ที่ 3 กิจกรรมที่ 5

ใช้เวลากิจกรรมละ 45 – 60 นาที

รูปแบบการดำเนินกิจกรรม

1. แลกเปลี่ยนประสบการณ์

2. เปิดเผยความรู้สึก

3. ร่วมแสดงความคิดเห็น ให้กำลังใจกันและกัน

4. บรรยายและสรุปประเด็นสำคัญ

การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย

1. กัดเลือกผู้ป่วยตามคุณสมบัติข้างต้น
2. เชิญใจยินยอมเข้าร่วมโปรแกรม

ผู้ใช้โปรแกรม

พยาบาลจิตเวชที่มีประสบการณ์การทำงานด้านสุขภาพจิตและจิตเวช และมีประสบการณ์การทำกลุ่มในลักษณะการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

การประเมินผล

1. ผู้เข้าร่วมโปรแกรม
  - ประเมินความร่วมมือในการรักษาด้วยยา ประเมินความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัว ขณะรักษาด้วยยารักษาโรคจิตเภทก่อนเข้าร่วมกิจกรรม และหลังสิ้นสุดกิจกรรมที่ 5 2 สัปดาห์
  - ประเมินผลโดยตรงหลังเสร็จสิ้นในแต่ละกิจกรรม โดยการสังเกตและผลของการทำใบงานในแต่ละกิจกรรม
  - ประเมินความสนใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มอย่างต่อเนื่อง
2. วิเคราะห์ผลการใช้โปรแกรมโดยใช้ โปรแกรม สำเร็จรูปและใช้สถิติทดสอบที (t-test)

ตารางการทำกิจกรรมในโปรแกรมการสอนสุขภาพจิตแบบกลุ่ม

วัน/เวลา	กิจกรรม
ครั้งที่ 1 วันอังคาร กลุ่มที่ 1 เวลา 10.00 - 11.00 น. กลุ่มที่ 2 เวลา 13.00 - 14.00 น.	กิจกรรมที่ 1 การสร้างสัมพันธภาพ และแรงจูงใจ
ครั้งที่ 2 วันพฤหัสบดี กลุ่มที่ 1 เวลา 10.00 - 11.00 น. กลุ่มที่ 2 เวลา 13.00 - 14.00 น.	กิจกรรมที่ 2 การพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรค จิตเภทการจัดการกับอาการข้างเคียงจากการใช้ยาและการใช้ยาตามเกณฑ์การรักษา
ครั้งที่ 3 วันอังคาร กลุ่มที่ 1 เวลา 10.00 - 11.00 น. กลุ่มที่ 2 เวลา 13.00 - 14.00 น.	กิจกรรมที่ 3 การพัฒนาทักษะการใช้ยาด้วยตนเองและการจัดการกับอาการข้างเคียงจากการใช้ยารักษาโรคจิตเภทและอาการที่เป็นปัญหา
ครั้งที่ 4 วันพฤหัสบดี กลุ่มที่ 1 เวลา 10.00 - 11.00 น. กลุ่มที่ 2 เวลา 13.00 - 14.00 น.	กิจกรรมที่ 4 การพัฒนาทักษะการเผชิญความเครียดที่มีประสิทธิภาพ
ครั้งที่ 5 วันอังคาร กลุ่มที่ 1 เวลา 10.00 - 11.00 น. กลุ่มที่ 2 เวลา 13.00 - 14.00 น.	กิจกรรมที่ 5 การพัฒนาทักษะทางสังคม

ผลลัพธ์ที่ได้

1. ผู้ป่วยจิตเภทมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องโรคและการดูแลตนเอง ในด้านต่างๆที่ส่งผลต่อความร่วมมือในการรักษาด้วยยา
2. ผู้ป่วยจิตเภทมีทัศนคติที่ดีต่อการรักษาด้วยยา เกิดแรงจูงใจในการรักษา
3. ผู้ป่วยจิตเภทให้ความร่วมมือในการรักษาด้วยยา สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเจ็บป่วย และผลข้างเคียงของยาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ยาได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมที่ 1

การสร้างสัมพันธภาพและแรงจูงใจ

กลุ่มเป้าหมาย ผู้ป่วยจิตเภท

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างพยาบาลและผู้ป่วย
2. เพื่อให้ผู้ป่วยได้รู้จักและคุ้นเคยซึ่งกันและกัน ไว้วางใจ เปิดเผยตนเองและมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน
3. เพื่อให้ผู้ป่วยเข้าใจถึงหลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนของกิจกรรม ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

สาระสำคัญ การสร้างสัมพันธภาพและแรงจูงใจ เป็นการสร้างสัมพันธภาพระหว่าง ผู้ศึกษากับผู้ป่วยจิตเภท ซึ่งนำมาจากแนวคิดของ Anderson et al. (1980) ในระยะแรกของการดำเนินกลุ่มสมาชิกจะตรวจสอบว่าจะได้ประโยชน์อะไรจากกลุ่ม เป็นระยะที่ผู้นำกลุ่มและสมาชิกทำความรู้จักคุ้นเคยกัน ผู้นำกลุ่มสร้างบรรยากาศให้สมาชิกเกิดความรู้สึกปลอดภัยในการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกอื่น อธิบายให้สมาชิกทุกคนเข้าใจจุดมุ่งหมาย กระบวนการกลุ่ม การรักษาความลับและระยะเวลาของการเข้ากลุ่ม เป้าหมายในระยะนี้เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ทำให้สมาชิกกล้าพูดถึงความคิด ความรู้สึกของตนอย่างอิสระซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการกลุ่มต่อไป

(สมพร รุ่งเรืองกลกิจ, 2546)

สื่อ/อุปกรณ์

1. ป้ายชื่อ
2. ใบความรู้ที่ 1 แนะนำโครงการ
3. ใบงานที่ 1 ประสพการณ์การรักษาด้วยยา ผลดีและผลเสียของการรักษาด้วยยา
4. ใบงานที่ 2 ผลกระทบของการป่วยซ้ำ
5. ปากกา / ดินสอ

กิจกรรม

ระยะที่ 1 สร้างสัมพันธภาพ

1. จัดสถานที่ให้เหมาะสม สิ่งแวดล้อมสงบ และเป็นส่วนตัวให้สมาชิกนั่งล้อมเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน แจกป้ายชื่อและใบความรู้ที่ 1 ใบแนะนำโครงการ

2. พยาบาลกล่าวเปิดกลุ่ม โดยการทักทายสมาชิก กล่าวแนะนำตนเองต่อกลุ่ม สร้างบรรยากาศให้เกิดความผ่อนคลาย สร้างความคุ้นเคยและความรู้สึกไว้วางใจ ซึ่งจะช่วยให้เกิดแรงจูงใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมโดยพูดเรื่องต่างๆไปก่อน

3. ให้ผู้ป่วยแนะนำตัวเอง

4. พยาบาลชี้แจงที่มาของโครงการ วัตถุประสงค์ วิธีการประโยชน์ของการเข้าร่วมโปรแกรม ระยะเวลา รูปแบบ รายละเอียดกิจกรรมและการรักษาความลับ ตามใบความรู้ที่ 1 ในแนะนำโครงการ

5. เมื่อผู้ป่วยเข้าใจถึงโปรแกรม พยาบาลให้ข้อมูลเกี่ยวกับ โปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาที่เน้นกระบวนการกลุ่ม โดยบอกขั้นตอนในการพบกันทั้งหมด 5 ครั้ง โดยแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 45 – 60 นาที โดยก่อนเข้าร่วมกิจกรรมบำบัด จะทำการประเมินความร่วมมือในการรักษาด้วยยา ประเมินความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวขณะรับการรักษาด้วยยา รักษาโรคจิตเวช ในครั้งแรก (Pre-test) และจะประเมินซ้ำ (Post- test) หลังสิ้นสุดโครงการ 2 สัปดาห์

ระยะที่ 2 ดำเนินการแก้ไขปัญหาร่วมกัน

1. ให้ผู้ป่วยพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์เกี่ยวกับผลดี ผลเสียของการรักษาด้วยยา รักษาโรคจิตเภท และผลดี ผลเสียของการไม่รักษาด้วยยา โดยเขียนลงในใบงานที่ 1 โดยมีประเด็นคำถามว่า “จากประสบการณ์ การรักษาของท่าน ท่านคิดว่า ผลดี ผลเสียของการรักษาด้วยยา และผลดี ผลเสียของการไม่รักษาด้วยยานั้นมีอะไรบ้าง”

2. พยาบาลให้ผู้ป่วยอ่านใบงานที่ 1 ของตนเองให้สมาชิกกลุ่มฟัง (กรณีที่มีปัญหาในการอ่าน และเขียนให้เล่าประสบการณ์ให้สมาชิกฟัง)

3. พยาบาลสรุปตามประเด็นที่ผู้ป่วยในกลุ่มนำเสนอ

4. ให้ผู้ป่วยบอกถึงผลกระทบจากการป่วยซ้ำ โดยเขียนลงในใบงานที่ 2 โดยมีประเด็นคำถามว่า “ผลกระทบของการป่วยซ้ำ ที่ท่านได้รับมีอะไรบ้าง”

5. พยาบาลให้ผู้ป่วยอ่านตามใบงานที่ 2 ให้สมาชิกกลุ่มฟัง (กรณีที่มีปัญหาในการอ่าน และเขียนให้เล่าประสบการณ์ให้สมาชิกฟัง)

6. ร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้พูดคุยสนับสนุน ให้กำลังใจกันและกัน

7. พยาบาลสรุปตามประเด็น

ระยะที่ 3 สิ้นสุดกลุ่ม

1. พยาบาลให้ผู้ป่วยสรุปถึงการพูดคุยกันในครั้งนี้ พยาบาลช่วยสรุปเพิ่มเติมหากผู้ป่วยสรุปไม่ครบถ้วน โน้มน้าวให้เห็นความสำคัญของความร่วมมือในการรักษาด้วยยารักษาโรคจิตเภท และเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้ซักถามข้อสงสัย
2. พยาบาลเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ และนัดหมายครั้งต่อไป

ประเมินผล

1. ผู้ป่วยจิตเภทที่เข้าร่วม โครงการมีสัมพันธภาพที่ดีกับพยาบาลและสมาชิกในกลุ่ม คู่กันเคยกัน เกิดความไว้วางใจ กล้าเปิดเผยตัวเอง
2. ผู้ป่วยจิตเภทที่เข้าร่วม โครงการเข้าใจที่มาของโครงการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการ ทำกิจกรรม ให้ความร่วมมือและยินดีเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ

ใบงานที่ 1

เรื่อง ประสบการณ์การรักษาด้วยยา ผลดีและผลเสียของการรักษาด้วยยา

คำชี้แจง

1. ให้ผู้ป่วยแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4-5 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ในประเด็นที่กำหนดให้

ใช้เวลา 5 นาที

3. ให้ตัวแทนกลุ่ม นำเสนอผลการพูดคุยในกลุ่ม
4. พยาบาลสรุปตามประเด็นที่ผู้ป่วยเล่า

ประเด็น ผลดี ผลเสียของการรักษาด้วยยารักษาโรคจิตเภท

ผลดี

☐ ไม่ต้องไปนอนโรงพยาบาล	☐ สามารถทำงานได้ตามปกติ
☐ ความคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น	☐ นอนหลับได้
☐ ความจำดีขึ้น	☐ ไม่มีหูแว่ว หรือเห็นภาพหลอน
☐ อื่นๆ.....	

ผลเสีย

☐ กินแล้ว ทำงานไม่ได้	☐ ง่วง ซึม คิดอะไรไม่ค่อยออก
☐ อาย กลัวถูกรังเกียจว่าป่วย	☐ มือสั่น ขาสั่น ตัวแข็ง น้ำลายมาก
☐ ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น	☐ น่าเบื่อหน่าย
☐ อื่นๆ.....	

ประเด็น: ผลดี ผลเสียถ้าไม่รักษาด้วยยารักษาโรคจิตเภท

ผลดี

☐ ไม่ต้องเสียเวลามาโรงพยาบาล	☐ ไม่ต้องเป็นภาระของคนอื่น
☐ ไม่มีใครรู้ว่าป่วย	☐ ไม่ต้องมีใครมาบังคับ
☐ อื่นๆ.....	

ผลเสีย

☐ หงุดหงิดง่าย นอนไม่หลับ	☐ มีอาการหวาดระแวง อาละวาด
☐ ญาติเบื่อหน่าย และอาจหวาดกลัว	☐ ทำงานไม่ได้ ขาดรายได้
☐ อื่นๆ.....	

ใบงานที่ 2 เรื่อง ผลกระทบของการป่วยซ้ำ

คำชี้แจง

1. ให้ผู้ป่วยแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4-5 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ในประเด็นที่กำหนดให้ ใช้เวลา 5 นาที
3. ให้ตัวแทนกลุ่ม นำเสนอผลการพูดคุยในกลุ่ม
4. พยายามสรุปตามประเด็นที่ผู้ป่วยเล่า

ประเด็น: ผลกระทบของการป่วยซ้ำมีอะไรบ้าง

☐ เป็นภาระของญาติ	☐ ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น
☐ อารมณ์เสีย	☐ เสียเวลา
☐ นำเนื้อหาน่า	☐ ทำงานไม่ได้

อื่นๆ.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 1

แนะนำโครงการ

ที่มาโครงการ

โรคจิตเภทพบได้มากในกลุ่มผู้ป่วยที่มีปัญหาทางจิตเวชและสุขภาพจิต โดยมีความผิดปกติเกิดขึ้นอย่างซับซ้อน ผู้ป่วยมักมีกลุ่มอาการความผิดปกติทางอารมณ์ การรับรู้ กระบวนการคิด พฤติกรรม และบุคลิกภาพโดยรวม ผลของการเจ็บป่วยที่ปรากฏนั้น ผู้ป่วยจะมีทั้งอาการเฉียบพลันรุนแรง และพบว่าโรคจิตเภทมีอัตราการป่วยซ้ำสูงถึงร้อยละ 70

การดูแลผู้ป่วยจิตเภทในโรงพยาบาลจิตเวชเน้นการรักษาโรคในระยะเฉียบพลัน และรุนแรง เมื่อผู้ป่วยสามารถควบคุมอารมณ์ พฤติกรรมตนเองได้ จะจำหน่ายออกจากโรงพยาบาลสู่ครอบครัว และชุมชน ซึ่งการรักษาหลายวิธี แต่การรักษาด้วยยาเป็นวิธีการที่ใช้มากที่สุด และมีประสิทธิภาพในการควบคุมอาการของผู้ป่วย ผู้ป่วยที่จำหน่ายออกจากโรงพยาบาลแล้วยังต้องได้รับการรักษาด้วยยาอย่างต่อเนื่องเพื่อควบคุมอาการและผลการรักษาที่ดีในระยะยาว ซึ่งเป็นการป้องกันการกลับเป็นซ้ำ ทั้งนี้พบว่าการศึกษาผู้ป่วยไม่ให้ความร่วมมือในการรักษาด้วยยาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยกลับมารักษาซ้ำใน โรงพยาบาล สาเหตุที่พบบ่อยที่ทำให้ผู้ป่วยจิตเภทไม่ให้ความร่วมมือในการรักษาด้วยยา คือคิดว่าตนเองหายดีแล้วไม่จำเป็นต้องใช้ยาอีกต่อไป

การเสริมสร้างความร่วมมือในการรักษาด้วยยาที่มีประสิทธิภาพจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องความรู้ ทักษะ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การให้ความรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้สมาชิกภายในกลุ่มเกิดความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน รู้สึกอบอุ่น สามารถระบายนปัญหาหรือความคับข้องใจได้อย่างเปิดเผย เกิดการหล่อหลอมความคิด เปลี่ยนการรับรู้ และความคิดเดิม มาเป็นการรับรู้ใหม่ ความคิดใหม่ และแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมใหม่ ซึ่งจัดว่าเป็นการปรับพฤติกรรมทางปัญญา ก่อนจะนำไปสู่การปรับพฤติกรรมสุขภาพ ดังนั้นการให้สุขภาพจิตศึกษาโดยใช้กระบวนการกลุ่มจะสามารถช่วยให้ผู้ป่วยจิตเภทได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาได้ดีขึ้น

ท่านจะได้อะไรจากการเข้าร่วมกิจกรรม

1. ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคจิตเภทในประเด็นต่างๆที่สำคัญ คือ สาเหตุ อาการ การรักษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำเริบ ท่านจะมีแนวทางในการดูแลตนเอง เช่น การจัดการกับอาการที่เป็นปัญหา การเผชิญความเครียดอย่างมีประสิทธิภาพ และทักษะทางสังคม

2. ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้ป่วยด้วยกัน ทำให้มีแนวทางไปปรับใช้ในการดูแลตนเองให้ดียิ่งขึ้น

3. ท่านจะได้สำรวจอารมณ์ ความรู้สึกของตนเอง รู้จักปรับความคิดด้านลบ หรือความคิดที่ไม่ถูกต้อง สามารถเผชิญปัญหา อุปสรรค ความเครียดได้ดียิ่งขึ้น

4. มีสัมพันธภาพที่ดีกับสมาชิกอื่น เกิดเครือข่ายการดูแลช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา

5. เพื่อลดการป่วยซ้ำ

ระยะเวลาเข้าร่วมกิจกรรม

เข้าร่วมกิจกรรม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง

- สัปดาห์ที่ 1 กิจกรรมที่ 1 และ กิจกรรมที่ 2

- สัปดาห์ที่ 2 กิจกรรมที่ 3 และ กิจกรรมที่ 4

- สัปดาห์ที่ 3 กิจกรรมที่ 5

ใช้เวลากิจกรรมละ 45-60 นาที

รูปแบบการดำเนินกิจกรรม

1. แลกเปลี่ยนประสบการณ์

2. เปิดเผยความรู้สึก

3. ร่วมแสดงความคิดเห็น ให้กำลังใจกันและกัน

4. บรรยายและสรุปประเด็นสำคัญ

ภาคผนวก จ
แบบฟอร์มพิทักษ์สิทธิ และใบหนังสือยินยอมของประชากรตัวอย่าง

ใบหนังสือยินยอมของประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในโครงการศึกษา

(Informed Consent Form)

ชื่อโครงการศึกษา การศึกษาการใช้โปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาที่เน้นกระบวนการกลุ่มต่อความ
ร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยจิตเภท โรงพยาบาลนภาลัย จังหวัดสมุทรสงคราม
เลขที่กลุ่มตัวอย่าง หรือผู้มีส่วนร่วมในโครงการศึกษาอิสระ.....

ข้าพเจ้าซึ่งได้ลงนามที่ด้านล่างของหนังสือเล่มนี้ได้รับคำอธิบายอย่างชัดเจนจนเป็นที่น่า
พอใจจากผู้ศึกษาชื่อ นางสาวสุณี นิรมพิบูลย์ ที่อยู่ 47 ตำบลอัมพวา อำเภออัมพวา จังหวัด
สมุทรสงคราม ถึงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการศึกษา ความเสี่ยง / อันตราย และประโยชน์ซึ่งจะ
เกิดขึ้นจากการศึกษาเรื่องนี้แล้ว

ข้าพเจ้าเข้าร่วมการศึกษาโครงการศึกษาอิสระครั้งนี้ และข้าพเจ้ามีสิทธิ์จะถอนตัวออกจาก
การศึกษานี้เมื่อไรก็ได้ตามความประสงค์โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล ซึ่งการถอนตัวออกจากการศึกษา
นั้นจะไม่มีผลกระทบในทางใดๆแก่ข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้ศึกษาจะปฏิบัติต่อข้าพเจ้าตามข้อมูลที่ได้ระบุไว้ และข้อมูลใดๆที่
เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า จะเก็บรักษาเป็นความลับ

ข้าพเจ้าได้รับเอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง หรือผู้มีส่วนร่วมในการศึกษา และใบ
ยินยอมของกลุ่มตัวอย่าง หรือผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาแล้ว

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมการศึกษานี้ ภายใต้เงื่อนไขที่ได้ระบุไว้แล้วในข้างต้น

.....

วันที่ /เดือน/ปี

.....

ลงนามผู้เข้าร่วมศึกษา

.....

(นางสาวสุณี นิรมพิบูลย์)

.....

สถานที่/วันที่ ลงนามผู้ศึกษาหลัก

.....

สถานที่/วันที่

.....

(.....)

ลงนามพยาน

ข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในโครงการศึกษา

(Patient/Participant Information Sheet)

ชื่อโครงการศึกษา การศึกษาการใช้โปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาที่เน้นกระบวนการกลุ่มต่อความ
ร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยจิตเภท โรงพยาบาลนภาลัย จังหวัดสมุทรสงคราม

ชื่อผู้ศึกษา นางสาวสุณี ฉิมพิบูลย์ นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช (แผน ก)

สถานที่ติดต่อผู้ศึกษา โรงพยาบาลนภาลัย อ. บางคนที จ.สมุทรสงคราม 75120

โทรศัพท์ที่ทำงาน 034- 761476 ต่อ 108 บ้าน 034-751301

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 081-8318233 E-mail Address gataco@gmail.com

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการให้คำยินยอมและเอกสารอื่น ๆ ที่ให้แก่ประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วน
ร่วมในโครงการศึกษาประกอบด้วยคำอธิบายดังต่อไปนี้

1. ท่านได้รับการเชิญให้เป็นผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาโครงการศึกษาอิสระ
2. โครงการนี้เกี่ยวข้องกับ การศึกษาการใช้โปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาที่เน้นกระบวนการ
กลุ่มต่อความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยจิตเภท โรงพยาบาลนภาลัย จังหวัด
สมุทรสงคราม
3. วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วย
จิตเภทก่อนและหลังการใช้โปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาที่เน้นกระบวนการกลุ่ม
4. การศึกษานี้เป็นการศึกษาแบบกลุ่มเดี่ยว วัดผลก่อนและหลังการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง
เป็นผู้ป่วยจิตเภทที่มารับการตรวจรักษาที่คลินิกจิตเวช แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลนภาลัย
จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 20 ราย ได้จากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงที่มีคุณสมบัติตาม
เกณฑ์ที่ผู้ศึกษากำหนดไว้ ดังนี้

เกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ป่วยเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่าง

1. เป็นผู้ป่วยจิตเภทที่ได้รับการรักษาที่คลินิกจิตเวช โรงพยาบาลนภาลัยเป็นเวลามากกว่า 6
เดือน ไม่จำกัดเพศ อายุระหว่าง 20-60 ปี มีคะแนนแบบประเมินอาการทางจิต คือ Brief Psychiatric
Rating Scale (BPRS) อยู่ระหว่าง 15-30 คะแนน ซึ่งมีอาการทางจิตรุนแรงน้อย
2. มีปัญหาความร่วมมือในการรักษาด้วยยา เช่น การไม่ถูกต้อง เหยยหายเองหรือใช้
เฉพาะเมื่อมีความผิดปกติ เพิ่มหรือลดยาเอง เคยมีอาการข้างเคียงที่เกิดจากยารักษาโรคจิตเภท ขาด
ความรู้เรื่องการใช้ยา หรือมีค่าคะแนนความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยจิตเภทต่ำกว่า 4
คะแนน ประเมินโดยใช้แบบวัดจากแบบสอบถามความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วย จิตเภท
ของสารุพร พุฒขาว (2541)

3. สื่อสารภาษาไทยเข้าใจ สามารถพูดคุยโต้ตอบได้
4. ยินยอมเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ
5. ผู้ป่วยจิตเภทที่เข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างจะได้รับ โปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาที่เน้นกระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วย การสร้างสัมพันธภาพและแรงจูงใจ การพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคจิตเภท การจัดการกับอาการข้างเคียงจากการใช้ยาจิตเภท และการใช้ยาตามเกณฑ์การรักษา การพัฒนาทักษะการจัดการกับอาการข้างเคียงจากการใช้ยารักษาโรคจิตเภทและอาการที่เป็นปัญหา การพัฒนาทักษะการเผชิญความเครียดที่มีประสิทธิภาพ การพัฒนาทักษะทางสังคม โดยจัดกิจกรรมเป็นรายกลุ่ม แบ่งเป็น 2 กลุ่มๆละ 10 คน สัปดาห์แรกดำเนินกิจกรรมที่ 1 และ กิจกรรมที่ 2 สัปดาห์ที่ 2 ดำเนินกิจกรรมที่ 3 และ กิจกรรมที่ 4 และ สัปดาห์ที่ 3 ดำเนินกิจกรรมที่ 5 โดยดำเนินกิจกรรมครั้งละ 45 - 60 นาที จนครบ 5 ครั้ง เป็นเวลา 3 สัปดาห์ติดต่อกัน ณ. ห้องกิจกรรม โรงพยาบาลนภาลัย
6. ในการเข้าร่วมการศึกษาครั้งนี้จะไม่เกิดอันตราย หรือความเสี่ยงกับกลุ่มตัวอย่าง แต่จะ ได้รับประโยชน์ในการเข้าร่วมการศึกษา คือ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ป่วยจิตเวชมีความร่วมมือในการรักษาด้วยยาได้ดีขึ้น มีประโยชน์ทางวิชาการ คือ เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ป่วยจิตเภทเพื่อป้องกันการกลับมาเป็นซ้ำ
7. การเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่าง หรือผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาเป็นไปโดยสมัครใจและสามารถที่จะปฏิเสธการเข้าร่วม หรือถอนตัวออกจากการศึกษาได้ทุกขณะ โดยไม่สูญเสียประโยชน์ที่พึงได้รับ
8. หากท่านมีข้อสงสัยให้สอบถามเพิ่มเติมได้ และสามารถติดต่อกับผู้ศึกษาในกรณีมีปัญหา และ หากผู้ศึกษามีข้อมูลเพิ่มเติมทั้งทางด้านประโยชน์และโทษ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอิสระ ผู้ศึกษาจะแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบอย่างรวดเร็ว
9. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับท่านจะเก็บเป็นความลับ หากมีข้อเสนอผลการศึกษายินยอมเป็นภาพรวม
10. ในการเข้าร่วมการศึกษานี้ไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนแก่กลุ่มตัวอย่างหรือผู้ที่มีส่วนร่วมในการศึกษาในการศึกษาอิสระ
11. หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียนได้ที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมศึกษาในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 02-218-8147 โทรสาร 02-2188147 Email: cccu@chula.ac.th

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

ประวัติผู้เขียนโครงการศึกษาอิสระ

นางสาวสุณี นิมพิบูลย์ เกิดวันที่ 6 ตุลาคม 2508 ที่อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จบการศึกษาระดับปริญญาตรีพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลนภากาศ จังหวัดสมุทรสงคราม